

สาระ

โรค 'สตีเวนส์ ซินโดรม'

อาการชนิดหนึ่ง เรียกว่า "สตีเวนส์ ซินโดรม (student syndrome)" อาการนี้เกิดในคนที่มักจะเริ่มกระตือรือร้นต่องานในช่วงเวลาสุดท้าย เข้าข่ายกลุ่มทำให้เกิดความสูญเสียแก่ตัวเอง "สตีเวนส์ ซินโดรม" ถือเป็นรูปแบบหนึ่งของการผัดวันประกันพรุ่ง

ข้อมูลจากวิกิพีเดียประเทศไทยยกตัวอย่างให้เห็นภาพไว้ว่า ถ้านักเรียนหรือกลุ่มของนักเรียนไปหาอาจารย์ และมักจะถามเกี่ยวกับการขอเลื่อนการกำหนดเวลาจะเพิ่มเวลาเส้นตายไปอีก

นี่คือธรรมชาติของอาการ ใครก็มีโอกาสเป็น ระวังกันให้ดี ผลเสียที่จะตามมาซึ่งความสูญเสียเกินกว่าประเมินค่า สอดรับกับกฎของพาร์กินสัน (Parkinson's Law)

พาร์กินสัน เป็นนักประวัติศาสตร์ ทหารเรือ นักประพันธ์ โดยหนังสือที่มีชื่อเสียงที่สุดคือ กฎของพาร์กินสัน ซึ่งทำให้เขาได้รับการยกย่องให้เป็นผู้รอบรู้แห่งศาสตร์การบริหารธุรกิจ กฎดังกล่าวมีด้วยกัน 10 ข้อ หนึ่งในนั้นระบุว่า "สำหรับคนที่มีเวลามากเพื่อให้งานเสร็จสิ้น เขาจะวางแผนงานให้ขยายออกไปจนเต็มเวลาที่มืออยู่" เข้าใจโดยง่าย คือเป็นไปตามสัญชาตญาณที่ว่า "คนที่ยุ่งที่สุดคือคนที่ใช้เวลาเหลือ"

ดังนั้น หญิงสาวที่มีเวลาว่างอาจจะใช้เวลาทั้งวันในการเขียนจดหมายถึงหลานสาว เธออาจจะใช้เวลาหนึ่งชั่วโมงค้นหาไปรษณียบัตร หนึ่งชั่วโมงค้นหาแว่นตา ครึ่งชั่วโมงค้นหาที่อยู่ อีกหนึ่งชั่วโมงลิบลิ้นหาที่เป็นเวลาเขียนข้อความ และใช้เวลาอีกยี่สิบนาทีตกลงใจว่าเมื่อออกจากบ้านไปทิ้งจดหมายที่ตู้ไปรษณีย์ที่ถนนถัดไป จะนำร่มไปด้วยหรือไม่ ในความพยายามทั้งหมดนี้ ถ้าเป็นคนที่มีภาระมากเขาอาจจะใช้เวลาเพียง 3 นาทีเท่านั้น

นี่เป็นอีกหนึ่งธรรมชาติของความจริง อย่าเพิกเฉยหรือชินชาโดยไม่รู้เท่าทัน ชีวิตจะพังพาบลงได้ง่ายๆ จากพฤติกรรมผัดวันประกันพรุ่งนั้น